

Acta de l'espai de treball:

RELACIÓ DEL SECTOR PRIVAT AMB L'ADMINISTRACIÓ

Dia: 10 juny 2016

Lloc: Sala de Juntes de Barcelona Activa

Hora: 12:00h

Relator

Sr. Ángel Díaz

Assistents

Sr. Antonio Agusti	El índice K
Sra. Carmen Bigatà	La Roca Village
Sr. Xavier Martínez	Sagrada Família
Sr. Pablo Molina	Garrigues

Oficina Pla Estratègic de Turisme

Sr. Albert Arias

Sr. Joan Casals (Momentum^{co})

Sra. Alba Fort (Momentum^{co})

Sr. Jordi Moll

Desenvolupament de la sessió

La sessió s'inicia amb unes paraules de benvinguda del Sr. Albert Arias, responsable del Pla Estratègic de Turisme 2020 de la ciutat de Barcelona en les que agraeix l'assistència a l'espai de treball i emmarca la reunió dins el procés d'elaboració del Pla Estratègic, fent èmfasi en que ens trobem en la fase de diagnosi.

Posteriorment, el Sr. Joan Casals, de l'equip Momentum^{co} explica la dinàmica de la sessió que consisteix en:

1. Presentació breu i inspiradora per part del relator, el Sr. Ángel Díaz, per tal d'aportar el seu punt de vista sobre l'estat de la qüestió i llençar preguntes per estructurar el debat.
2. Debat obert entre els participants
3. Repartiment als participants i complementació per part d'aquests d'unes fitxes de prioritats per tal de recollir, a la vista del debat generat, aquells aspectes que cadascú considera més rellevants a tenir en compte de cara a l'elaboració de la relatoria del diagnosi sobre el tema en concret.

Principals idees aportades

A. MODEL DE CIUTAT COMPARTIT FACILITANT ESPAIS DE DEBAT ENTRE L'ADMINISTRACIÓ I EL SECTOR PRIVAT

- A.1 Definir el model de ciutat i el posicionament de Barcelona respecte el turisme a llarg termini, d'una manera conjunta entre l'Administració, el sector privat i la ciutadania, per tal de disposar d'un objectiu comú al marge dels interessos particulars de cada sector i més enllà dels canvis en la visió política.
- A.2 Cal impulsar la creació de noves interlocucions amb els actors del sector, més enllà de les tradicionals, facilitant espais de debat entre ells, i amb la ciutadania.

B. ORDENACIÓ A TRAVÉS DE L'ANÀLISI DE DADES I LES EXPERIÈNCIES D'ALTRES CIUTATS

- B.1 Comprensió i anàlisi dels fluxos econòmics i socials de la ciutat per tal de planificar, ordenar i regular preventivament l'activitat i la distribució, i veure com això afecta a l'objectiu compartit.
- B.2 Aprendre d'experiències positives d'altres ciutats en l'ordenació dels fluxos turístics, el diàleg entre els actors existents i la convivència, generant bones pràctiques a Barcelona.

C. POTENCIAR LA GENERACIÓ D'IMPACTES POSITIVS GRÀCIES AL TURISME

- C.1 Fomentar el retorn social, discriminant positivament els actors privats que tenen un efecte positiu i posant-los en valor.
- C.2 Un repte és fer jugar la iniciativa turística en positiu per a l'assoliment dels objectius de ciutat. Hem d'adoptar mesures interessants per tal d'evitar que les externalitats negatives s'hagin d'assumir per la ciutat.

Principals idees aportades

A. MODEL DE CIUTAT COMPARTIT FACILITANT ESPAIS DE DEBAT ENTRE L'ADMINISTRACIÓ I EL SECTOR PRIVAT

A.1 Definir el model de ciutat i el posicionament de Barcelona respecte el turisme a llarg termini, d'una manera conjunta entre l'Administració, el sector privat i la ciutadania, per tal de disposar d'un objectiu comú al marge dels interessos particulars de cada sector i més enllà dels canvis en la visió política.

- El primer que hem de definir és què volem i quin és el posicionament que ha de tenir la ciutat de Barcelona en el circuit turístic global, tenint en compte la seva sostenibilitat, la seva integració en la ciutat i la redistribució de la riquesa. Un cop definit, actuar en conseqüència sense actuacions contradictòries. Aquesta definició ha de ser conseqüència de la interacció entre l'Administració i el sector privat.
- Cal identificar quin és el model de ciutat com a destí turístic que volem, una definició a llarg termini, al marge dels interessos particulars de cada sector.
- El repte és assolir un objectiu i un model de ciutat compartit amb els ciutadans i els principals operadors del camp turístic, en la mesura en que quan una norma és compartida és més fàcilment obeïda.
- Els actors públics són els responsables del concepte de ciutat de convivència: desenvolupar necessàriament el Pla: quina ciutat? Per a qui? I quines prioritats? I també pressupost base zero?
- Manca una visió del que es vol que sigui Barcelona com a destí turístic, decidit a partir d'una entesa entre l'administració i el sector privat (p.e. NYC, Londres, ...).
- Els missatges de l'Ajuntament són confusos o contradictoris i generen cert neguit al sector privat: a vegades sembla que el turisme sigui perjudicial degut als efectes colaterals (Barceloneta i altres zones mediàtiques) i amb actuacions que fa l'Ajuntament (creuers, terrasses, taxa turística...), però quin és el posicionament real que vol tenir la ciutat respecte el turisme? Dins el context turístic europeu, s'ha de mantenir? Potenciar? De quina manera?
- Cal definir quin model de ciutat es vol, ja que el turisme n'és només una part. El nombre de persones turistes és una qüestió de logística, però el model de ciutat és una reflexió de l'Ajuntament, política i ideològica.
- La visió i la definició del model de ciutat que es vol ja està escrita, però amb les institucions tradicionals.
- Cal arribar a un objectiu comú perquè sinó tots els actors hi sortiran perdent, intentant que l'Administració no només col·labori amb un o altre actor (per separat és relativament fàcil arribar a acords) sinó amb el conjunt. La finalitat és que existeixi un model de ciutat i de convivència consensuat amb el sector privat perquè a mida que es comparteixi un objectiu amb el sector privat hi haurà menys oposició (si l'objectiu és compartit les normes s'obeeixen).
- La voluntat de l'Ajuntament ha anat canviant depenent del govern. Cal un consens de mínims al marge del color polític, perquè es impossible implantar acords.

A.2 Cal impulsar la creació de noves interlocucions amb els actors del sector, més enllà de les tradicionals, facilitant espais de debat entre ells, i amb la ciutadania.

- Cal crear vies d'interlocució més enllà de les habituals i estàndards, sens perjudici que estiguin també representades. Proposaria escollir quin són els principals atractius turístics de la ciutat i l'entorn (museus, restauració, llocs públics, comerç, etc.) i crear una taula de debat sobre la visió a tenir integrat tots els diferents sectors.
- Els actors privats poden tenir visió i visió pràctica (perspectiva, experiència): crear un "Council" trencador amb base zero amb els millors i els que en tinguin ganes.
- Generar espais en què els privats parlin entre ells i també amb associacions dels barris, perquè puguin parlar amb els operadors econòmics abans que escalin els conflictes i s'hagin de prendre decisions que no satisfan a ningú, i aprofitant per fer una aproximació per trencar els estereotips sobre el turisme.
- Cal identificar interlocutors compromesos ja que les estructures institucionals són antigues. Els contactes són els de sempre i per tant les respostes també. Com es pot tenir en compte als nous actors sense entrar en conflicte amb les institucions de sempre?
- Hi ha una dificultat palesa en aglutinar el sector privat perquè els interessos són diferents. No hem de centrar els interessos en els exclusivament econòmics, sinó en els de sostenibilitat, integració i responsabilitat social.

B. ORDENACIÓ A TRAVÉS DE L'ANÀLISI DE DADES I LES EXPERIÈNCIES D'ALTRES CIUTATS

B.1 Comprensió i anàlisi dels fluxos econòmics i socials de la ciutat per tal de planificar, ordenar i regular preventivament l'activitat i la distribució, i veure com això afecta a l'objectiu compartit.

- És clau l'anàlisi dels fluxos econòmics i socials de la ciutat, per una banda, i dels turistes per una altra. La comprensió dels fluxos determina una major capacitat de planificació i millora els resultats d'aquesta planificació.
- Sobre la crítica que hi ha molt de turista, cal treballar per limitar-los o reubicar-los.
- Un cop definit l'objectiu, s'haurien d'il·lustrar aquests fluxos d'activitat (relacionals, socials i econòmics), que són un component científic, per veure com afecten les nostres decisions a aquest objectiu. Cal entendre com funcionen aquest fluxos i redistribuir-los, però per fer això hem de saber si ho volem fer o no, generar més absorció o no, etc.
- La regulació d'activitats (restauració, comercials, etc.) no ha tingut grans modificacions des de l'any 76. Cal incorporar una reflexió econòmica (internalitats i externalitats) i utilitzar les capacitats de l'Administració per regular el comportament i implantar obligacions en el marc de l'activitat econòmica.
- L'Ajuntament hauria de regular la distribució per preservar un bé que és de tots/es, els actius de la ciutat. El sector privat hi posa el suport, les infraestructures o el destí (en el cas per exemple de la Roca).
- Hi ha diferència entre regulació (sector públic) i ordenació (sector privat). Per exemple a la Sagrada Família s'han pogut ordenar de portes endins, aconseguint que no hi hagi cues. És un exemple positiu de col·laboració amb l'Administració, no de manera unilateral sinó que treballat conjuntament.
- Cal reaccionar abans que esdevingui un problema i no aturar-se (com per exemple el que ha passat amb les terrasses, els busos a la Sagrada Família), però hi ha limitacions normatives que no permeten actuar preventivament (directiva europea de serveis, manca d'un instrument de compensació urbanística per canvi d'usos, etc.). S'apunta que sí que hi ha mecanismes de regulació que no contrarien la directiva de serveis europea però no s'han calibrat bé. No es pot aplicar la manera tradicional de fer planejament però hi ha altres mesures tècniques existents que caldria aprofitar per fins d'interès general.

B.2 Aprendre d'experiències positives d'altres ciutats en l'ordenació dels fluxos turístics, el diàleg entre els actors existents i la convivència, generant bones pràctiques a Barcelona.

- Cal aprendre les experiències d'altres ciutats del món que han ordenat amb èxit els fluxos turístics i la convivència social, a la vegada que han mantingut l'ADN que fa d'una ciutat un destí turístic reconegut.
- Hi ha experiències com la de NY en que el sector privat ha arribat a una entesa.
- Exemple Council NY i exemple molt positiu de Taula a Lloret entre Generalitat, Ajuntament i empresaris: és fàcil posar-se d'acord si es creen espais per parlar ja que hi ha gent disposada. Es poden aprofitar aquests espais com a detonants per pujar els temes cap amunt i identificar els actors existents que no es posen en valor.

C. POTENCIAR LA GENERACIÓ D'IMPACTES POSITIUS GRÀCIES AL TURISME

C.1 Fomentar el retorn social, discriminant positivament els actors privats que tenen un efecte positiu i posant-los en valor.

- Els operadors turístics absorbeixen recursos de la ciutat i ho fan gratis perquè l'Administració no els hi demana responsabilitat, no hi ha un objectiu compartit, ni finalitat, ni tampoc responsabilitat social.
- Es pot discriminar positivament els privats que tenen una resposta positiva per la ciutat.
- Cal que els ciutadans/es en treguin un benefici, un retorn social (per exemple amb treball digne) o compensació (fiscal, taxes...)
- A Ciutat Vella els operadors interessants van sumar-se a un "contracte per la Rambla", on es comprometien a fer actuacions voluntàries per cuidar la Rambla. Es proposa la possibilitat que els operadors turístics identificats per bones pràctiques o per efectes positius interessants poguessin firmar un pacte que els posi en valor socialment, i que a més generi un llistat d'operadors que contribueixen en positiu.

C.2 Un repte és fer jugar la iniciativa turística en positiu per a l'assoliment dels objectius de ciutat. Hem d'adoptar mesures interessants per tal d'evitar que les externalitats negatives s'hagin d'assumir per la ciutat.

- Com es pot canalitzar l'allau de dinamisme que ve del sector turístic per treure'n beneficis per a la ciutat?
- Aprofitant el turisme, què volem aconseguir per a la ciutat?